

публиката от едно прѣхшено констатиране на нѣкоя поврѣда въ заемитѣ книги, често е побудена, спроти личността на заимача, да прѣгледа състоянието на книгитѣ, за които се иска продължение на срока; а такъв прѣгледъ може да струва доста време, особито ако има да се извърши и не само върху книгитѣ на единъ заимачъ. Съ тая тѣжко цѣна е прѣдвиденъ въ правилника С единъ денъ между сроковетѣ, и той е толкозъ повече оправдаванъ, че новъ единъ заимачъ, който би могълъ да получи книги въ истия ~~денъ~~ отъ денъ, когато тѣ се повръщатъ отъ заемъ въ библиотеката, трѣба да ги получи въ състояние да бъдатъ и отъ самата библиотека, каквото послѣдъ не се породило недоразумѣнъ ~~въ~~ относително правото на едната и отговорността на друга, възможно е, че послѣдниятъ заимачъ е повръщилъ нѣщо въ книгитѣ, и библиотеката е длъжна прѣдварително да го знае, ~~та~~ сѣтъ какъ да задържава съ правилника си и всѣкой посетили заимачъ, а това тя ще извърши именно въ денъ между сроковетѣ. За лицата, на които споредъ С, §. 19. са отпуснати повече отъ четири книги, може да бѣде наметната не до тѣхнѣ слобно да донасятъ всички заемъ назадъ въ библиотеката, колкитѣ до трѣба да си подновятъ срока; обаче тука задължението имъ да се явяватъ въ библиотеката поне за промѣна на заемния листъ (безъ заемитѣ книги) по нѣкой начинъ ~~не~~ не бива да отпадне, понеже тѣ винаги необходимо трѣба да сѣ готови да отстъпятъ правото си за прочитъ на известна книга другиму, който е пожелалъ това сѣдѣ нѣкъ, и затуй сѣ длъжни да се освобождаватъ, относително до продължението на правото си за ползуване, въ библиотеката при свършека на всѣкой срокъ: тогава тѣ — именно, заимачитѣ по С, §. 19. — може да не донасятъ ~~и~~ назадъ всичкитѣ заемни книги, ала щомъ е била нѣкоя отъ тѣхъ вече поискана отъ друго, тѣхъ остана тутакси да ѣ повръща, а за остатнитѣ да си промѣнятъ заемния листъ. Цѣлата изложена манипулация сочи къмъ това, каквото всѣкому по право да бѣде послужено колкото се може по-скоро; тя е прѣдвидена и въ П, тл. 26, ал. 1., ала тамъ е въ известни отношения недостатъчна.

Нередовността при извършване какви да било нѣща прѣви винаги на правителния вървѣръ на всѣко дѣло. Послѣдницитѣ отъ това се осѣщатъ толкова по-силно, колкото по-вече страни биватъ засегнати отъ нѣжното дѣйствиѣ. У насъ е пословична нередовността токо-речи во всички частни отношения, ала тя не трѣба да се търпи най-вече въ отношенията съ общественъ характеръ, каквото на ирмилъръ и въ библиотеката. Втората основа отъ правилника А доста би страдала отъ едно нередовно връщане въ библиотеката заемитѣ дома книги, и за туй правилникътъ е длъженъ да установи такива точки, трѣзъ които да оградѣ сигурната на библиотеката отъ прѣхванитѣ нередовности на самата публика. Но ще стая пакъ за нейна, и не една само, полза.

Въ досегашната си сигурба къмъ библиотекната публика азъ съмъ опиталъ доста неприятности, като съмъ искалъ да нагъ между библиотеката и читателитѣ известна редовност въ отношенията имъ за